

בצ'ק מקופת הצדקה שבניהולו, כי הוא רואג באמת לנוקמים? **משה שמיין, חולון**

האהבה הגדולה: לדורות

צעיר שוודי מחפש בישראל חברות לעט.
שמי הוא כריסטיאן, אני בן 23. הייתי רוצה להתכתב עם נערות ונשים בנות 17-30. באנגליה. אני דובר גם צרפתית וספרדית.
אני אוהב הרבה דברים: ריקודים, מוסיקה, תיאטרון, סיפורת, ספורט, מכוניות ועוד ועוד.
אני אוהב בניאדם ואני מתעניין מאוד בתרבויות שונות, בעמים רחוקים ובלשונות זרות.
התשוקה הגדולה שלי היא טיולים בעולם — למרות שטרם ביקרתי בישראל — והאהבה הגדולה שלי: לחיות!

כריסטיאן פטרסון, שוודיה
● כתובתו של הקורא:
Kristian Peterson
c/o Glen Peterson
Engholmsgatan 28 A
S-65221 KARLSTAD
SWEDEN

אחים שחורים ומושפלים

על הסרט "להיות כמו" שהוקרן במיסודת. מבט שני בטלוויזיה (20.12.83)
בסירטה של לינה צ'פלין הודגשו: ההפרדה הקבוצתית בין "אנחנו" ובין "הם", למן כותרת התוכנית ועד לחתימתה. ידידי, ישראל פלשי — קרי: יהודי, אתיפי לשעבר — החי בישראל מזה 10 שנים, צפה בתוכנית זו באישיבעיטורציון חולבת וגוברת. בסיומה הוא הפטיר בכעס ככוש: "זה היה משפיל".

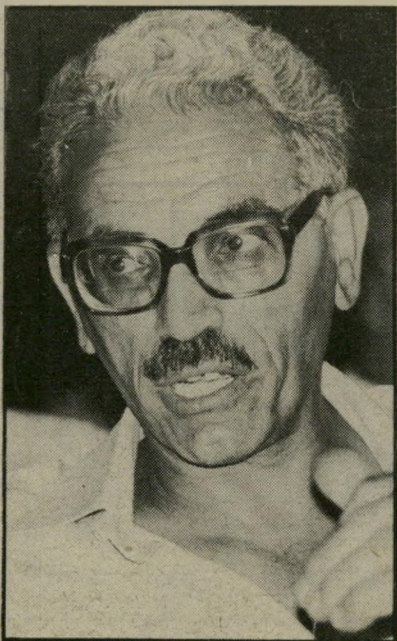

חזוה מדינה הרצל
להיחר מהדתיים

כל ההערכה כלפיהם, אל להם להתערב, פן יביאו עליה קשיים מבית ומחוץ. (מתוך מדינת היהודים).

ניסיונים ודברים ברוכים

ישראל קיסר מול יהושע פרץ (מ.בט שני' 3.1.84)
המיושר של רפי חלבי על ישראל קיסר, המועמד לתפקיד מוכ"ל ההסתדרות, לא נתן

מועמד קיסר

ההסתדרות לא תפעיל את כוחה למען העובדים

תמונה ברורה על המועמד ועל המתרחש בהסתדרות. לעיתים הוא היה מגמתי ולעיתים שולבו בו קטעים חסרימשמעות. למרות המגמתיות בעריכת הסרט, הצטייר קיסר כאדם חייוור, חסרי יכולת לומר דברים ברורים על דרכה של ההסתדרות בימים קשים אלה.
לעומת גימגומו, נראה יהושע פרץ כאדם היודע מה לומר וכיצד לומר את דבריו, שהיו רלוונטיים למתרחש היום במדינה.
האמת היא, שראשיההסתדרות משמיעים כבר שנים איומים כלפי משרדהאוצר, אך האיומים הם ריקים מתוכן, משום אין להם רצון להפעיל את כוחה העצום של ההסתדרות במאבק על שמירת ערכו הריאלי של שכרהעובדים.

הנוקמים בצמרת תמ"י

למי דואגים הסחטנים?
אני זוכר כיצד בילדותי, ברומניה, היו האנשים שעסקו בצדקה ובעזרה לעניים, רעבים בעצמם. להם, הם לא העלו בדעתם לגעת בכספיציבור. לכן מצחיקה אותי יומרתם של הסחטנים בתמ"י לראוג לשכבות המצוקה. איך אפשר להאמין לאדם שנתפס כשהוא משלם במכולת

מלוא חופן תודות מעל דפי העולם הזה לומר איתן מסורי. שהטריח עצמו והגיע להגיגת יום הולדתו, ואף נתן הופעה מלהיבה ביותר. **סאלי שי, תל-אביב**

● הקוראה צירפה תמונה.

(המשך מעמוד 3)
מה לא עושים כדי לקדם את מעמדה של **משה זיו, נתניה**

יוסי הולדת שמח

תודה לומר שהגיע לחגיגה.

קוראה שי יזמר מסורה
הופעה מלהיבה

האו וסיאו
ברשותנו כלבת טוקסטרייר גיזעית, באסט גיזעי, וכן כלבים מעורבים נחמדים ובריאים, וגם התולים.
נא לפנות לאגודת צעריבעליחיים, סלמה 50, יפו, טל' 03-827621.
צעריבעליחיים בישראל

להחזיקם בבת' הכנסת

קריאה לראשי המערך:
ייתכן שבעתיד הקרוב אתם תרכיבו ממשלה בישראל. בין אם תהיה זו ממשלה חליפית או ממשלה שתעלה בבחירות חרות. הדרך משלטון היא פחות חשובה לענייננו מאשר והותם של השותפים הקואליציוניים.
כדאי שתחשבו שלושארבע פעמים לפני שתחתמו על הסכם כלשהו עם הדתיים — המפר"ל ואגודת ישראל — למרות שהם נחשבים מרכיבי קואליציה "מצויינים".
כדאי שתנהגו על-פי דיכרי בנימין זאב הרצל: לא ניתן כלל לדחפים תאוקרטיים של אנשיהדת שלנו להרים ראש. אנו נרדע להחזיקם בבת'הכנסת שלהם... צבא וכוונה יוכוונו מאוד, כרוש לתפקידיהם היפים. בענייני מדינה, עם

גורלו של אסיר שאינו בן קיבוץ, וגם לא שירת בצנחנים

עניינו של אהוד אדיב זכה ללגיטימציה בכלרהתיקשות, וכמעט בכלום פורסמו דברים בזכות שחרורו עם ריצו שנישלישים מעונשהמאסר שהוטל עליו. עם זאת, אדיב נשפט וחורשע במיסגרת מה שכונה אז "רשת יהודית-ערבית", ואין הוא האסיר היחיד, או האחרון, מהחבורה הזאת. כיום יושבים בבית-הסוהר שני אסירים נוספים: דאוד תורכי, שנדון כאדיב ל-17 שנות-מאסר, ועניינו יידון אף הוא בקרוב בועדת-השחרורים; וסובחי נעראני, שנדון ל-15 שנות-מאסר ולא שוחרר אחרי ריצו שנישליש מעונשו.
אל האחרון הייתי רוצה להסב את תשומת הלב, משום שהוא הפחות ידוע בין השלושה. ראוי, לכן, לקרוא שוב מה אמר נעראני בן הכפר תבדווי בסמט-טבעון שבגליל, בעת מישפטו. הקטע שלהלן לקוח מפרוטוקול המישפט (תיק פלילי מס' 25.3.73, 29/73).

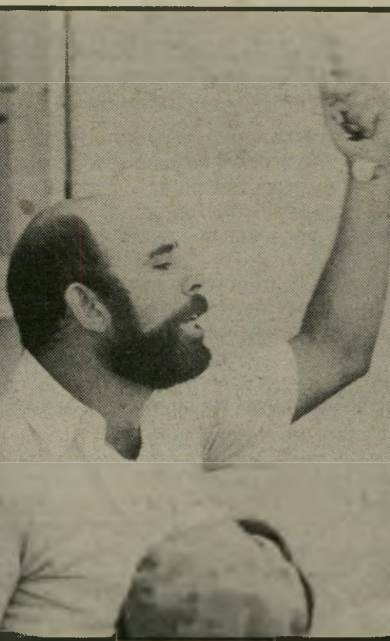
הורשעתי כאן על-ידי בית-הדין המישפט באשמות המורות, כמו כוונה לפגוע במדינה וסיוע לאוייבי. אבל למרות זאת אני נשארתי מאמין בדרך ובהשקפה שהיו לי. מראשית קיומה היתה התנועה הציונית קשורה אל האימפריאליזם, אויב כל העמים, בתמיכתו עשתה השיגה את הכל. היסוד הבסיסי של המדינה הזו הוא שוד האדמות והרכוש של מיליון פלסטינים שישבו כאן במשך חודשים רבים. אולם זה איננו הכל. מאז נוספו עוד חטאים רבים על הפשע: אותו חלק של העם הערבי הפלסטיני, בגבולות של מילחמת 48, הפך למיעוט מופלה בכל שיחצי החיים. הערבי במדינה הזאת היה אחרון בכל דבר: בהשגת עבודה, בחינוך וברמת-חיים. אפשר לומר שהמילה ערבי הפכה כאן שם נרדף לכל מה שמפגור ולא מצליח. הציונות רדגה קודם-כל להרוס ולדכא את העם הפלסטיני. כדי שתוכל לבוא אחר כך ולהגיד שהם פרימיטיביים ומפגרים, וכל זה כדי להצדיק את הגזענות שלה. כמה שזה נגד ההיגיון, שנציגי העם היהודי יהפכו למרכאים ויאמצו לעצמם אותם השקפות המפלגות בין אדם לאדם לפי מוצאו הלאומי: העם שסבל אולי יותר מכל עם אחר מגזענות ואפליה, כשישה מיליון ממנו הושמדו רק מפני שלא השתייכו לגזע הארי העליון. מקום לעצמו מדינה אשר בה האידיאלוגיה הרשמית הינה אפליית כל מי שאיננו יהודי, כאילו ששכחו את כל מה שעבר עליהם.

אני עומד כאן בפניכם, נאבק למען זכויותי וחירותי. בריוק כפי שעמדו היהודים בפני מרכאיהם באירופה, וכמו היהודים — כל שאר לוחמהחופש, שהקריבו את עצמם במאבק למען שחרור עצמם, מחשבה זו, שאני חלק ממתנה גדול הגלחם לעניי טוב יותר. מעודדת אותי נתונת לי את הכוח לעמוד בפני הכל. אני יודע שיהודי בה בחזתי הינה קשה ומלאה מיכשולים ורזיזות, אולם זוהי הדרך היחידה המועילה לשיחרור אומתי, השיחרור של העם הפשוט, של הפועלים והפלאחים מארזותיהם הזרים והמקומיים. כל שאר הדיכויים הדיפלומטיים אינן אלא הסוואה לקבוצה שעושים נציגי העם כביכול, כדי למכור אותו מחדש במחיר קצת יותר גבוה. כל זה נעשה לא עלימנת לפתור את הבעיה, אלא להשליך את העם המתקומם כדי שלא יוכל להגיד שלא נעשה שום דבר לפיתרון בעיותי.

אני יודע שאני יושב כאן בגלל דעותי, מפני שאינני מוכן להשלים עם הגורל הרפוק שקבעו לי התובע יכול להגיד אלה פעמים שאיננו שפויים כאן על דעותינו, אולם ללא הכוונות הפוליטיות שלי — במה עוד אפשר להאשים אותי לא מסרתי דיעות, לא עשיתי שום פעולה ולא מצאו אצלי נשק או חומרנפץ, וכל זה היה לפני שנה וחצי. השופטים שבת-הסוהר ימנעו ויתנועו אנשים עם מצפון, כמוני, לפעול נגד הדיכוי, אבל אני אומר לכם שאין טעות גדולה מזאת. אני ישבתי בבית-סוהר, וכל מה שלמדתי שם היה להמשיך להאבק ולא להיכנע אי פעם.

דרך הכוח נכל העולם, בתיהסוהר, היא הנשק של המרכאים, הדיסטוריה רצופה מאבקים כנגד שיעבוד ונצלו, ואף פעם לא הצליחו בתיהסוהר — ואפילו עונשיהמוות — לנצח את הרוח המהפכנית של המעמדות העניים במאבקם הצודק, אני רוצה להדגיש לכל היהודים שמכבנים להקשיב לי: אני נאבק למען מהפכה סוציאליסטית במיוחד הערבי כולו, ויושבים יחד איתי יהודים הנאבקים למען אותה מטרה. עתיד זה של מירוח ערבי ללא ציונות, ללא אימפריאליזם וללא ריאקציה ערבית. יש מה מקום ליהודים כאחים ושווים לעמי האזור.

על כן דברי סובחי נעראני, שלא דל בקיבוץ ולא שירת בצנחנים, אך האידיאלים שבשעם הוא יושב במאסר אינם פחותים בערכם מאלה של אהוד אדיב, ואולי אף עולים עליהם. **אהוד עידגל, תל-אביב**

מנהיגיםועלים פרץ

את כוחה למען העובדים

הרגשתי כמותו. על כן, לפחות בתמימות-דעתנו והרגשתנו, אנו שייכים לאותה קבוצה. **יעל בהנא, אוניברסיטת בן-גוריון, באר-שבע**
● הקוראה שהתה יותר משנה בכפרי הפלשים במחוז בנימנין באר-שבע, ואחר-כך חיברה את הספר **אחים שחורים** — חיים בקרב הפלשים, שהתפרסם ב-1977 בהוצאת **עם עובד**.

לידיעת הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקצורים הגותיים במתכונם ומשיקולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים, מודפסים במכתבת-היבה, שצורשה אליהם תמונת הבותב. מיכתבים בעילום-שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.